

Arbeid, loon en resultaat

NTFR 2023/1669

ARBEID, LOON EN RESULTAAT

Door team aan professioneel mountainbiker betaald bedrag terecht als loon aangemerkt

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 5 juli 2023, 22/00418
ECLI:NL:GHSHE:2023:2201

Belastingjaar/tijdvak: 1 januari 2015 - 31 december 2015
Wetsartikelen: Art. 3.81 Wet IB 2001; Art. 10 Wet LB

Samenvatting

Belanghebbende is een professioneel mountainbiker en fietst voor een Duits team. Hij heeft met het team een wiewerovereenkomst en een sponsorovereenkomst gesloten. In geschil is of ter zake van de mountainbike-activiteiten sprake is van een dienstbetrekking dan wel van resultaat uit overige werkzaamheden. Het geschil spitst zich toe op de vraag of sprake is van een gezagsverhouding. Daarvan is volgens het hof sprake. Dat volgt niet alleen uit de overeenkomsten, maar ook feitelijk maakt belanghebbende niet aannemelijk dat er geen gezagsverhouding is. Het gelijk is derhalve aan de inspecteur.
(Hoger beroep ongegrond.)

Noot: Molenaar*

Het gerechtshof bevestigt hiermee de uitspraak van rechtbank Zeeland-West-Brabant van 20 januari 2022, ECLI:NL:RBZWB:2022:152, NTFR 2022/1186 (met noot van Krijger). Oorspronkelijk had de mountainbiker zijn inkomsten deels aangegeven als winst uit onderneming en daarin zijn beroepskosten afgetrokken. Later heeft hij dat aangepast naar resultaat uit overige werkzaamheden. Dat heeft zijn rechtspositie echter aanzienlijk verzwakt, omdat in de rangorderegeling van art. 2.14 Wet IB 2001 winst uit onderneming vóór loon uit dienstbetrekking komt en resultaat uit overige werkzaamheden pas daarna.

Arbeidsovereenkomsten, volgens de rechters

De vraag is echter of dat verschil had gemaakt, want na de rechtbank concludeert nu ook het gerechtshof dat de twee overeenkomsten van de mountainbiker met het Duitse team als arbeidsovereenkomsten moeten worden aangemerkt, waardoor de inkomsten loon uit dienstbetrekking zijn. Het gerechtshof schrijft zelfs dat 'in die overeenkomsten tot in detail is geregeld waar belanghebbende zich aan moet houden'. Daarmee zal het volgens de rechters dan ook geen winst uit onderneming zijn geweest.

Maar die beoordeling klopt mijns inziens niet

Wat mij betreft is dit echter een vreemde beoordeling. In de overeenkomsten wordt namelijk geen inhoudelijke gezagsverhouding genoemd, zowel niet over de manier waar-

op de mountainbiker zou moeten trainen en ook niet over met welke tactiek hij wedstrijden zou moeten rijden.

Wel werden er in de overeenkomsten zakelijke afspraken gemaakt over het meedoen aan wedstrijden, maar dat was in het belang van beide partijen. Ook zegde de mountainbiker toe dat hij aan publiciteitsuitingen van de sponsor zou meewerken, en dat is logisch gezien het bedrag dat die sponsor betaalde voor het mogen gebruiken van naam en persoonlijkheid van de mountainbiker. Verder moest hij zich onthouden van doping, drugs- en overmatig alcoholgebruik, op een eerlijke manier zijn sport beoefenen, zich beschikbaar houden voor dopingcontroles en zijn 'whereabouts' doorgeven. Ook heel logisch, want dat zijn de regels in de wielersport, maar het zegt weinig over een inhoudelijke gezagsverhouding. Ook niet omdat de controles niet via het team liepen, maar de mountainbiker dit allemaal zelf moest regelen met de UCI, de WADA en anderen.

Tegen een arbeidsovereenkomst pleit dat de mountainbiker zelf zijn psychologische en fysieke begeleiding en zijn bloedcontroles moest regelen en betalen. Zo iets kun je met een werknemer niet afspreken. Maar het belangrijkste was dat er niets in de overeenkomsten staat over de manier van fietsen en of de ploeg daar zeggenschap over zou kunnen hebben. Het was aan de mountainbiker zelf hoe hij trainde en met welke tactiek hij de wedstrijden aanpakte. Volgens de overeenkomsten moest hij zo goed mogelijk zijn best doen, maar dat kan zowel in een opdracht- als in een arbeidsovereenkomst worden afgesproken.

Dat de mountainbiker persoonlijk de wedstrijden moest rijden en dus niet iemand anders kon sturen, is ook niet typisch iets voor een arbeidsovereenkomst, want dit kan volgens art. 7:404 BW ook bij een opdrachtovereenkomst worden afgesproken.

Ten slotte is vreemd voor een arbeidsovereenkomst dat de mountainbiker veel beroepskosten zelf moest betalen, zoals onderdelen voor zijn fietsen, verblijfkosten bij buitenlandse wedstrijden, kantoorkosten, reiskosten en meer, en dat de werkgever die niet voor zijn rekening neemt. Ook dit geeft meer de indruk van een opdrachtovereenkomst.

Ondernemersrisico

In de twee overeenkomsten stonden ook nog elementen van ondernemersrisico. Voor de twee seizoenen werden jaarlijkse honoraria afgesproken, maar daarvoor moest de mountainbiker wel in de top 30 van de wereldranglijst staan. Was dat ook maar één dag van het jaar niet het geval, dan werd het jaarhonorarium met 25% gekort. Diezelfde korting mocht het team toepassen als de mountainbiker te weinig zou trainen. Verder deelde de mountainbiker in de bonussen van het team, waardoor zijn honorarium dus deels resultaatafhankelijk was.

Samen met de reis-, verblijf-, materiaal- en andere kosten die de mountainbiker zelf moest betalen, leiden deze risico's tot de indruk dat er sprake was van winst uit onderneming.

Eindstreep

Helaas zal voor deze mountainbiker verder procederen bij de Hoge Raad zeer waarschijnlijk niets opleveren, omdat die de feitelijke beoordeling niet nog eens zal overdoen. Daarmee blijven we wat mij betreft achter met een onbevredigende hofuitspraak.

* dr. D. (Dick) Molenaar - werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en als onderzoeker verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam